

Bhavalinga Stotram

——
भावलिंगस्तोत्रम्

——
Document Information

Text title : Bhavalinga Stotram

File name : bhAvalingastotram.itx

Category : shiva, shivarahasya

Location : doc_shiva

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shrIshivarahasyam | harAkhyah tRitIyAMshaH | pUrvArdham | adhyAyaH
36| 81-180||

Latest update : May 6, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 6, 2023

sanskritdocuments.org

Bhavalinga Stotram

भावलिङ्गस्तोत्रम्

शिवं दृष्टि मे भावलिङ्गालयाशु प्रसीद प्रसीद प्रसीदादरेण ।
त्वदाराधनायत्तयित्ताय नित्यं विकारान्तरायापकाराय भूयः ॥

नमो भावलिङ्गाय भावालयाय स्मरापारगर्वापिडारोधताय ।
नमः पुण्यकल्याणपूर्णापूर्वाय प्रमाणाग्रगण्यग्राण्याय तुभ्यम् ॥ १ ॥

छदं भावलिङ्गं गतानङ्गसङ्गं यदङ्गोपसङ्गं प्रसङ्गेन शङ्गम् ।
विलीनाभिषङ्ग मडारोगभङ्गं करोतीति मन्ये ततस्ते नमोऽस्तु ॥ २ ॥

यदर्धाङ्गमर्धेन्दुभाण्डं प्रयाण्डं प्रभामाण्डलाण्डलाराध्यमीज्यम् ।
तदारोध्यमारोध्यकारोध्यकाढ्यं मुहुर्भावल्लिङ्गं विपद्भोगभङ्गम् ॥ ३ ॥

यदारोधनेनामराराध्यता स्यात् नरस्याधमस्यापि सिद्धिप्रसिद्धिः ।
तदारोध्यमस्माकमस्मत्कुलस्याप्यपास्यान्यदेवं सदा भावलिङ्गम् ॥ ४ ॥

प्रभूतेषु पुण्येष्वगण्येषु भक्तिः भवेद्भावलिङ्गे भवेद्भावनापि ।
भवे भावलिङ्गाप्रभावप्रबोधे प्रमोदेन मोदाय सम्पादनीयः ॥ ५ ॥

सरत्याशु संसारघोरान्धकारः स्फुरद्भावलिङ्गाङ्गसूर्यप्रकाशे ।
विशिष्टा विशिष्टाऽद्य अधोतवार्ता कृतान्तान्तवार्ताऽपि तस्मिन् कुतः स्यात् ॥ ६ ॥

अविद्यामडावर्तगर्तानुवृत्तिः कुतो भावलिङ्गार्ककोटिप्रकाशे ।
तदारोधनामोदमानन्दसिन्धो शिवज्ञानचन्द्रोऽपि कोऽपि प्रजातः ॥ ७ ॥

अहो भाग्यमस्माकमस्मत्कुलस्याप्यभूद्भावलिङ्गं परं दैवतं नः ।
वयं धन्यधन्याग्रगण्यग्राण्याः सदा भावलिङ्गार्थनासक्तयित्ताः ॥ ८ ॥

यदा भावलिङ्गार्थनाभक्तिलेशः तदा तावदापत्समूहप्राणशः ।
तदारोधनासक्तलेशप्रकाशे भडानन्दराशिप्रवेशोऽनुवेलम् ॥ ९ ॥

नमन्तः स्मरन्तः सङ्कृत् पूजयन्तः भवं भावलिङ्गे मुदा भावयन्तः ।
 लभन्ते गणेशत्वमप्राथम्यैः षडप्राथ्यं दृष्ट्वापमोदाम्बुराशिम् ॥ १० ॥
 न यान्नाभिलाषाऽऽस्पदालाभशङ्का नयान्यत्र वा भावलिङ्गार्थकानाम् ।
 षडामुत्र सौभ्याभिवृद्धिर्भवित्री भुञ्जं सभ्यगुदृष्ट्य सत्यं मयोक्तम् ॥ ११ ॥
 न यन्द्रवाञ्छा न येन्द्रत्ववाञ्छा न योपेन्द्रताञ्छासनत्वाद्विवाञ्छा ।
 यतस्तान्यपायान्वितानीति मन्ये परं त्वीप्सितं भावलिङ्गार्थं मे ॥ १२ ॥
 षडं भावलिङ्गार्थं न कामधेनुः समस्तामराशास्यकल्पद्रुमो वा ।
 षडं मर्त्यदृष्ट्वापयिन्तामणिर्वा कृत्वानि प्रसूते विचित्राणि नित्यम् ॥ १३ ॥
 यतोऽन्यलभ्यानि सूते कृत्वानि प्रकृष्टानि वाञ्छास्पदान्यानि तानि ।
 अतः कामधेनुर्न कल्पो मणिर्वा परं त्वन्यदेवाद्भुतं भावलिङ्गम् ॥ १४ ॥
 क्षणार्थाधकोट्यंशकोट्यंशमात्रं वयं भावलिङ्गं स्मरामो यतोऽतः ।
 प्रकृष्टं प्रकृष्टं प्रकृष्टं प्रकृष्टं प्रकृष्टं प्रकृष्टं प्रकृष्टं प्रकृष्टाः ॥ १५ ॥
 मडाभूतं जाताप्रजातातिभीतिः मडामृत्युदूतं प्रभूतातिभीतिः ।
 मडारोगसङ्घातजाताऽपि भीतिः कुतो भावलिङ्गस्य सङ्गोऽङ्गभागे ॥ १६ ॥
 सङ्गजन्ममध्ये मुदा भावलिङ्गं स्मरन्तं स्मरन्तं कृतान्तस्य दूतः ।
 प्रमत्तोऽपि तन्मागसंसर्गभीतः प्रभूतप्रतापोऽपि दूरं प्रयाति ॥ १७ ॥
 नमो भावलिङ्गार्थकाराधकेभ्यः तदाराधकेभ्यस्तदाराधकेभ्यः ।
 तदाराधकेभ्यस्तदाराधकेभ्यः तदाराधकेभ्यस्तदाराधकेभ्यः ॥ १८ ॥
 यमः कम्पयन् पापतापोपभीतः स्वदूतान् समाडूय तत्कण्ठिशे ।
 मुहुर्भावलिङ्गार्थकारमारगो न गन्तव्यमित्येव जल्पत्यनुचैः ॥ १९ ॥
 कृते भावलिङ्गार्थनोद्योगमात्रे त्रिनेत्रोऽपि किं द्येयमस्मै मयेति ।
 विचारैरपोरैर्नयत्येव कालं ततः कालवार्ताप्रवृत्तिः कुतोऽत्र ॥ २० ॥
 प्रभावं भवो भावलिङ्गार्थकानां परं वेद वेदोऽपि तन्नैव वेद ।
 अतस्तद्विद्यारे विरिञ्चिः कुलञ्चः कथं यञ्चुरास्तद्विद्यारे तदन्ये ॥ २१ ॥
 परं भावलिङ्गाङ्गदौवारिकोरुस्फुरद्वेत्त्रपात्रत्वमित्यादरेण ।
 तद्विच्छामुपेन्द्रेन्द्रयन्द्राद्विदेवाः प्रकुर्वन्ति धर्मं विधाय स्वकीयम् ॥ २२ ॥
 रमा भावलिङ्गाङ्ग तुङ्गोत्तमाङ्गे विचित्रातपत्रामितछायया सा ।
 अविच्छिन्नमेवापरिच्छिन्नया चापरिच्छिन्नमेव प्रकामं करोति ॥ २३ ॥

न संसारपङ्काल्लितो निष्कलङ्को निरातङ्गु अवेतिरङ्गोऽप्यशङ्कः ।

शशाङ्काल्लितं भावलिङ्गाधिवासं स्मरन् वासवत्वादिवाञ्छां जहाति ॥ २४ ॥

रमा भावलिङ्गार्थकार्यापरा सा नुतिं तस्य कर्तुं प्रदत्तैव वाणी ।

तदङ्घ्रिर्हृषां रोडिणी सा शयी य अवश्यं सुराशास्यमाशास्यमस्य ॥ २५ ॥

शिरं भावलिङ्गेशपादारविन्दं मनश्चरीकश्चकार स्थितिं मे ।

स धर्मार्थकामापवर्गस्वरूपैः मरुदैरमन्दैर्विनोदं करोति ॥ २६ ॥

अहं भावलिङ्गेशपादारविन्दं स्वयित्तेन मूर्ध्ना प्रबद्धं करोमि ।

मदीयं हृतं मानसं किं त्वयेति त्रिलोभ्यां न कोऽप्यस्ति ते भोयकोऽपि ॥ २७ ॥

नमः सुन्दरामन्दमन्दारकुन्दस्फुरन्नीरनीलारडाराकराय ।

निराकारताराशिरापादरीर स्वरसागराकार ते शङ्कराय ॥ २८ ॥ (स्वरः सागराकार)

नलव्यालभालामलव्यालमालाकुलानीललोलालसत्सुन्तलाय ।

सनीलायलानीलनीलोत्पलश्रीविलासाय ते कालकाल प्रणामः ॥ २९ ॥

नमः स्फारकर्पूरपूराभ्रगौरज्वरापारसंसारभारापकार ।

पुराभर्वर्गवर्पसारापडार स्मरान्धान्धकारे स्मरारे डराय ॥ ३० ॥

नमश्चारुकाकोटरानन्दरुद्धप्रभुद्धाप्रभुद्धेन्दुभाण्डार्धमौले ।

महाकालकालानलानीलभालप्रभालप्रवालाधराधीरलोल ॥ ३१ ॥

नमश्चारुयामीकराकरवीर प्रभापूरसम्पूर्णं सम्पूर्णकाम ।

न किं कामकामाय कामं प्रकामं करोषि प्रदोषे न रोषं कुरुष्व ॥ ३२ ॥

प्रदोषेषु तोषेण नाट्यं करोषि प्रदोषेषु रोषो न तेऽतः प्रदोषे ।

प्रदोषेषु रोषो न मथ्यथ्यतो मां प्रदोषेषु वा भावयन्नास्त्रदोषम् ॥ ३३ ॥ (भावयन्नास्त्रदोषम्, भावय स्वास्त्र)

नरं सर्वदोषाकरं राजसं मां सदा तामसं घोरसंसारलीनम् ।

डराधनानन्दसन्दीडडीनं सडीनं वराडीनडीनं प्रपश्य ॥ ३४ ॥

न साधसंस्कारपारं गतोऽहं न सारस्वतेष्टिप्रयारादरोऽहम् । (न साधस्क संस्कार)

न यात्रातिरात्राद्य पूर्वाश्रयोऽहं दयापात्रमात्रं त्रिनेत्राय मां त्वम् ॥ ३५ ॥

मदीयापराधानगाधानबाधान् विधिव्याधसम्बन्धबोधप्रभुद्वान् ।

अवीतानधीतप्रभुद्धाप्रभुद्धश्रिया भ्रान्तमत्रान्तमीशाशु पाडि ॥ ३६ ॥

मदीयानि पापान्यपाराभ्युराशिप्रपूरापकाराणि नाशं प्रयान्ति ।

त्वानुग्रहाद्दुष्टदुष्टग्रहाणां क्व वार्ताऽपि सा स्यात् कुतोऽङ्गलाणाम् ॥ ३७ ॥

मदीयं मनः पादपद्मे तवाद्य प्रविष्टं प्रकृष्टं निकृष्टं न जातम् ।

अतस्तत्र माऽऽयातु माया तु मामा प्रयातु प्रयातु प्रयातु ॥ ३८ ॥

भवत्याद्यप्राश्रितं तन्मनो मे मदीयापराधान् क्षमस्वेति मन्दम् ।

कदाचिन्निवेद्यानिवेद्यानपीश प्रसादाय सिद्धिं करोतु प्रसन्नम् ॥ ३९ ॥

मनो जन्मजन्मान्तरानन्तपुण्यैः त्वदङ्घ्र्यम्बुजाराधनाय प्रवृत्तम् ।

निवृत्तं न तन्मास्तु मास्तु स्वतन्त्रप्रवृत्तं निवृत्तं कथं वा मडेश ॥ ४० ॥

शराण्यः शराण्येषु को वा त्वदन्यो मदन्योऽपि दीनः क्व वा भूतलेऽस्मिन् ।

अतस्तद्व्ययं वीक्ष्य भालाक्षलक्षं क्षणं वा क्षणार्धं प्रविश्यादरेण ॥ ४१ ॥

न मे शारदादिप्रसादाद्यपेक्षा न वेदादिबोधप्रसादाद्यपेक्षा ।

क्षणार्धं त्वदङ्घ्र्यम्बुजाराधने मे सदैवास्तु वाञ्छा न चान्यत्र वाञ्छा ॥ ४२ ॥

यदि त्वं मदीयं मनोबुद्धिगम्यं प्रसादं प्रदातुं प्रवृत्तस्तदा मे ।

भवन्नाममात्रानुरक्तं मदीयं मनः सर्वदाप्यस्तु शम्भो प्रसीद ॥ ४३ ॥

वदान्याग्रगण्यग्रागण्यग्रागण्यः वदान्यातिमान्यातिमान्यस्त्वमीश ।

अनन्याग्रगण्यग्रागण्यग्रागण्यः कलौ कालकालाढमेवेति मन्ये ॥ ४४ ॥

न ते द्येयमध्यस्ति भक्त्या विनान्यत् तदन्यत्र मे प्रार्थनीयं य लोके ।

न सा यज्यलातिस्थिरा त्वत्पदाब्जे मडाकल्पकोटिष्वनन्तेष्वपीश ॥ ४५ ॥

दृढा सैव जन्याप्यनन्ता प्रकृढा पुनर्वर्धमाना नवैवानुवेलम् ।

न जन्यत्वभावत्वशङ्कास्तु तस्यां प्रसादस्य ते दुर्लभं भावि किंवा ॥ ४६ ॥

न जन्यस्वभावस्य नित्यत्वमस्तीत्यवश्यं त्वया नैव वक्तव्यमीश ।

किमस्त्यप्यशक्यं तवापि त्रिलोक्यां शिवान्यायवार्ता न मे रोचतेऽपि ॥ ४७ ॥

न ते गौतमाकाशनित्यत्ववाद्यो मतो वेदवेदान्ततत्त्वज्ञामूर्ते ।

न ते जैमिनेः शब्दनित्यत्ववाद्यो न मिथ्यात्ववाद्योऽपि वेदान्तिनस्ते ॥ ४८ ॥

न बन्धोऽपि भोक्षोऽपि वेदान्तशास्त्रे तथा दृष्टिसृष्टिप्रवादोऽपि दृष्टः ।

अविद्याविलासो न कोऽपीड कल्यो विलासैर्यतस्ते जगज्जालमासीत् ॥ ४९ ॥

न यानन्तवेदान्तवार्ताविचारे उराराधकाराध्यभावाभिमानः ।

स येन्नाधुना कर्ममार्गो विनष्टः शिवाराधनामार्गवार्ता कुतः स्यात् ॥ ५० ॥

शिवाराधनं येत् कदाचित्प्रमादात् विडायैकदापि स्थिते यातना स्यात् ।
 मडापातकानां विनाशः कदाचित् शिवाराधनेनेऽसम्भावितोऽपि ॥ ५१ ॥
 वरं मधपायारमार्गाभिमानो वरं यद्दयालुदालमार्गप्रवेशः ।
 वरं नेश्वराराधनत्यागमार्गः स मार्गो मडायातनामार्ग एव ॥ ५२ ॥
 न नीरं डरानर्पितं पानयोग्यं सुराकल्पमत्वं छि तन्मूत्रकल्पम् ।
 प्रमोदेन पीत्वापि तत् तावदन्ते सदा यातनां प्राप्नुवन्त्येव विप्राः ॥ ५३ ॥
 शिवाराधने नास्ति यस्याभिमानः स यद्दालयद्दाल एवेति मन्ये ।
 शिवाराधने यस्य भक्तिः प्रवृद्धा स वृद्धः सुराणामपीति प्रसिद्धः ॥ ५४ ॥
 शिवानर्पितानानि भुञ्ज्वातिमोडात् मलाशी भवत्येव राशिस्त्वधानाम् ।
 स पापस्वरूपः सदा यातनायां निमग्नोऽतिदुःखानि भुङ्क्ते सुरोऽपि ॥ ५५ ॥
 कृतानन्तपापो विडायेश्वरार्या शिवान्यासक्तचित्तोऽपि मत्तः ।
 मृते यातनात्ते शुनीगर्भवासं समासाध तस्मानिवृत्तो न नूनम् ॥ ५६ ॥
 वधूभोगकालेऽपि यः कालकालस्वरूपानुसन्धानीनः स डीनः ।
 प्रतमायसाकारनारीशरीरं समालिङ्ग्य दुःखानि भुङ्क्ते कदाचित् ॥ ५७ ॥
 यदेवापि रम्यं स्वभोगोपयुक्तं तदीशाय सर्वं निवेद्येशशेषः ।
 अयं मध्यमित्यादरेणापि भुङ्क्ते मडापुण्यराशिः स भुङ्क्ते सुखानि ॥ ५८ ॥
 सुतं वा समालिङ्ग्य तज्जन्मसौम्यं निवेद्याग्निंकावल्लभायादरेण ।
 अनन्तं सुखाभ्योधिमाप्नोति सत्यं प्रवृद्धापि तत्सन्ततिः सर्वदा स्यात् ॥ ५९ ॥
 शिवाराधनाय प्रवृत्तस्य वंशो न नश्यत्यवश्यं प्रसिद्धिं प्रयाति ।
 मडानन्दकन्दत्वमाप्नोति सत्यं मुकुन्दादिवृन्दास्वृन्दाभिवन्धः ॥ ६० ॥
 वरं वन्ध्यभावो वरं गर्भनाशो वरं जन्मकालप्राणाशोऽपि सत्यम् ।
 वरं नैव कस्याप्यशैवत्वमेतत् कृलं पापराशेरभाग्याम्भुराशेः ॥ ६१ ॥
 अशैवत्वमाप्नोत्यभाग्यैरभङ्गैः वरं जारजत्वं वरं मधपत्वम् ।
 वरं सर्वपापौघसञ्जातमूर्तिस्वरूपत्वमित्येव मन्ये मडेश ॥ ६२ ॥
 वरं पुङ्कसस्यापि सम्प्राप्य जन्म स्थितस्यापि गोमांसमात्राशनस्य ।
 वरं ब्रह्मभक्त्यासुखसादरस्याप्यशैवत्वमत्यन्तमेवापकृष्टम् ॥ ६३ ॥
 अशैवत्वमासाध कृत्वा स्वनिन्दां ज्वलद्बहिमध्ये प्रविष्टोऽनुतप्तः ।
 मृतः सद्गतिं प्राप्य शैवत्वमेत्य प्रसादेन शम्भोः स मुक्तिं प्रयाति ॥ ६४ ॥

वरं दासदासानुदासानुदासीसुतत्त्वं यतस्तस्य शैवानुबन्धः ।
 स शैवानुबन्धेन संसारबन्धात् विमुक्तोऽपि मुक्तो भवेत् पापसङ्घात् ॥ ६५ ॥
 वरं शैवगोडाङ्गाणे कीटभावः कदाचित् यतो भूतलेशानुयोगः ।
 तद्दुःखिष्ठपात्राभिधातोऽप्यघघ्नः यतस्तस्य भाग्येन सम्भावितः स्यात् ॥ ६६ ॥
 मडादेवनैवेधशेषाशनानां पवित्राणि गात्राणि तद्गन्धवाडान् ।
 सुरास्तावदिच्छन्ति पापापनुत्तै सदा गन्धवाडप्रवेशप्रवृद्धान् ॥ ६७ ॥
 यदा यत्र शैवः प्रयारं करोति प्रभूतैरगाण्यैः स्वपुण्याब्धिसङ्घैः ।
 तदा तत्र नृत्यन्ति यत् तत्पितृणां समूहाः स्वतः स्वर्गभोगं भिडाय ॥ ६८ ॥
 न य स्वर्गमार्गो तदानन्दयोगः ततस्तद्विडायामरैः साकमेते ।
 प्रनृत्यन्ति शैवं यरन्तं वसन्तं उसन्तो नमन्तो मुदा पूजयन्तः ॥ ६९ ॥
 शिवः शैवमालोक्य तत्रातिदृष्टो निवासं करोत्यम्बिकावलदृष्टिः ।
 उतः किं ममापि प्रकृष्टे प्रकृष्टे निवासस्थलं सद्विलासानुकूलम् ॥ ७० ॥ (मद्विलासानुकूलम्)
 स शैवप्रभावं प्रभुः शम्भुरेकः प्रजानाति जानाति गौरी गणेशः ।
 कुमारोऽपि जानाति वेदोऽपि जानात्यतमं विधिर्वा उरिर्वा तदन्यः ॥ ७१ ॥
 सती शैवमाता त्वशैवस्य माता परं जरिणी गार्दभी वा शुनी वा ।
 वरं सूकरी वा वरं कर्कटी वा वरं कर्कशा वा वरं राक्षसी वा ॥ ७२ ॥
 पितुः शैवपुत्रस्य तस्यैव भाग्यं सभाग्यस्तदन्यो न लोकेषु दृष्टः ।
 अशैवस्य लोके पिता दुर्भगानां वरिष्ठः विष्ठासु जातः कृमिः स्यात् ॥ ७३ ॥
 शुभः शाम्भवानां प्रभावः स्वभावः कथं मादृशैर्वर्णनीयोऽपि मूढैः ।
 कथं भावभावप्रभावप्रभावः श्रुतीनामगम्यो मया वर्णनीयः ॥ ७४ ॥
 यथा जिह्वा शाम्भवानां प्रभावः प्रभूतो मडापुण्यसंयुक्तयाऽयम् ।
 मया वर्णनीयोऽपि वाणी विचित्रा पवित्रा भवत्वित्यवश्यं न चित्रम् ॥ ७५ ॥
 कृपा शङ्करस्यापि मध्यप्यपारा यतो डारयर्थाविचारप्रवृत्तः ।
 अलं तावद्यस्मि धन्यो मदन्यो न भावप्रभावस्तवेषु प्रवृत्तः ॥ ७६ ॥
 अलं धन्य एवास्मि मातापि धन्या पिता मे सप्ता बन्धुवर्गोऽपि धन्यः ।
 यतो भावमार्गप्रवृत्तानुरक्तो विरक्तोऽपि संसारवार्तासु शम्भो ॥ ७७ ॥
 अशैवानुकूलं मनो मास्तु मास्तु प्रमादेन वा स्वप्रकावेऽपि मास्तु ।

अयं तावदेको वरः प्रार्थनीयो ममेशान सर्वात्मनामुं प्रयच्छ ॥ ७८ ॥
 ध्यं तावद्विच्छा कथञ्चित्प्रजाता शिवानुग्रहेणैव मे पालनीयः ।
 यथातिप्रवृद्धा प्रजाता तथा मे प्रसीद प्रसीद प्रभो चन्द्रमौले ॥ ७९ ॥
 अशैवैः सडैतस्य वासः कदाचित् यद्वि स्यात् तदा तस्य विघ्नोऽस्तु शीघ्रम् ।
 न तन्मित्रमित्रैः न तन्मित्रमित्रैः मलेशान संवापवाताऽपि मास्तु ॥ ८० ॥
 यथा यद्दयादृशालगोलाधिवासः तथा स्वादशैवैः सडैकत्र वासः ।
 अतस्तत्सडावासविघ्नोदयः स्यात् दया येदुमाकान्त ते मय्यवश्यम् ॥ ८१ ॥
 यद्वि स्यादशैवानुरक्तं मनो मे तदा स्युः कृतान्तस्य दूताः प्रमत्ताः ।
 प्रवृत्ताः प्रवृत्तं प्रकुर्वन्त एव प्रबद्ध्वा प्रणयो ममायं ममेति ॥ ८२ ॥
 अशैवैः सडैतस्य शैवस्य वासो मडापत्समूढप्रवेशोऽपि मास्तु ।
 स यस्मादगाधव्यथाडेतुभूतो न यापत्समूढस्तथा दुःखडेतुः ॥ ८३ ॥
 अडं येदपात्रं शिवानुग्रहस्य त्रिनेत्राशु मृत्युं परं प्रेरयस्व ।
 न याशैवसङ्गाय मां प्रेरयस्व प्रसादोऽयमेवेश ते मज्ज्यमध ॥ ८४ ॥
 असन्ध्याद्विकर्मानुरागानुरागो यथा शङ्कराराधने साधने मे । (न सन्ध्याद्वि)
 असाध्ये शिवानुग्रहे सङ्ग्रेहे वा समग्रस्य पुण्याम्बुराशेर्मडेश ॥ ८५ ॥
 न नित्येन नैमित्तिकेनापि डेनाप्यपूर्वा डियाडेतुभूतेन मुक्तिः ।
 यतः शङ्करानुग्रहेणैव मुक्तिः स तावच्छिवाराधनेनैव लभ्यः ॥ ८६ ॥
 जडाः डेवलं कर्मणा मुक्तिमेडे वदन्तः श्रुतापारवेदान्तमार्गाः ।
 न तैरस्मदीयानि शास्त्राणि तावत् श्रुतानीति मन्ये अडूनि प्रभतैः ॥ ८७ ॥
 डिमेतादृशं कर्म मोक्षोपयुक्तं न मीमांसया तावदेतद्विवेकः ।
 विधिः कुत्र वा द्वादशाध्यायमध्ये न कुत्रापि दृष्टो न वा वार्तिकेऽपि ॥ ८८ ॥
 न य अडममीमांसया तद्विवेको न योपासनामार्गभिन्नोऽपि मार्गः ।
 न तस्याः डूलं मोक्षरूपं प्रकृष्टे प्रकृष्टे डूलं तत्त्वविज्ञानसाध्यम् ॥ ८९ ॥
 न योपासना यित्तशुद्धिं विनान्यत् डूलं कर्तुमेकं समर्था समर्था ।
 कथं वा स साध्योऽपि मोक्षः स नित्यः वदाद्याशु वेदान्तमार्गप्रविष्टः ॥ ९० ॥
 मितं भावनायाः स्वरूपं न डेनाप्यतस्तत्परिज्ञानशून्येन डेन ।
 कथं तस्य मोक्षस्य साध्यत्ववादः स्वनिर्वाड्यमध्ये अलात् पातनीयः ॥ ९१ ॥

य अेवाक्षपादस्य मोक्षः स साध्यः स तावत् परं ध्वंस अेवाविनाशी । (परिध्वंसः)

स तत्त्वावबोधस्य साध्यः स तावत्स वेदान्तशास्त्राविरुद्धो विरुध्यः ॥ ८२ ॥

अलं शास्त्रवार्ताभिरस्माकमेकः शिवानुग्रहो मोक्षहेतुः स तावत् ।

शिवाराधनेनैव तत्राधिकारी परं शास्त्रमेव कोऽपि धन्योऽतिधन्यः ॥ ८३ ॥

शिवद्वैतवार्ता परं रोचते मे शिवाराधनाग्रेसराग्रेसरस्य ।

शिवाराधनाबोधकं शास्त्रमेकं प्रमाणां प्रमाणेषु विश्वासवीजम् ॥ ८४ ॥

परं जन्मजन्मान्तराभ्यस्तमेकं शिवाराधनाबोधकं शास्त्रमेव ।

यतस्तद्विरुद्धेन मानाभिमानो भमेशान पादारविन्दे शपामि ॥ ८५ ॥

महापत्तरङ्गानुषङ्गोऽपि शङ्ग त्वदन्यं न पश्यामि नाराधयामि ।

न गृह्णामि नामापि स्तौमि प्रकामं त्वदन्यस्य वार्ताश्च गर्ते पतन्तः ॥ ८६ ॥ (सामि)

महामृत्युरायातु मे यातु किं मे न तेनापि भीतिर्महामृत्युमृत्युः ।

यतो मन्मनःपद्मसद्मप्रविष्टः स दृष्टानि कष्टानि हर्तुं समर्थः ॥ ८७ ॥

स्वकालेऽपि कालो न यात्यन्तिकं मे स को वा वराकः स किं नातिरङ्गः ।

स येटीयपेटीतटाघातभीतः कृतान्तान्तकाराधकाग्रेसरस्य ॥ ८८ ॥

धयं मे महाशैवसङ्गात्र जाता मतिः शङ्कराराधनासाधनेषु ।

परं त्वीशपादारविन्दप्रसादात् महाशैववार्तापि तावत् कलौ न ॥ ८९ ॥

कलिर्धर्मदावानलस्तत्र वार्ता महाशैवदेवद्रुमस्येति शम्भोः ।

अहं तावदेको भवत्याद्यप्यप्रसादाभूतेनैव ज्ञुवामि लोके ॥ ९० ॥

॥ इति शिवरुद्रस्थान्तर्गते भावलिङ्गस्तोत्रं सम्पूर्णात् ॥

- ॥ श्रीशिवरुद्रस्यम् । उराभ्यः तृतीयांशः । पूर्वार्धम् । अध्यायः ३६ । ८९-९० ॥

- .. shrIshivarahasyam . harAkhyah tRRitIyAMshaH . pUrvArdham . adhyAyaH 36. 81-180..

Proofread by Ruma Dewan

pdf was typeset on May 6, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

